

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bir Sorunun Cevabı

Soru: Daha önceleri Amerikalı yetkililer Müşerref'in Amerika Birleşik Devletleri için bölgedeki menfaatlerini korumada ve nüfûzlarını pekiştirmede bir "hazine" (bulunmaz Hint kumaşı) olduğunu, Afganistan işgâlinde kendileri için kararlılıkla çalışan biri olduğunu sık sık yinelemişlerdi... Ve dün, 18.08.2008 günü (istifa edip) yönetimden ayrılırken Amerika onu terk etti. O halde bu nasıl olur? Yoksa burada İngiltere ile siyâsî bir çatışma vardır da İngiltere'nin Müşerref'i koymada başarılı olması sonucu mu meydana gelmiştir? Ayrıca Müşerref'in Devlet Başkanlığı makamındaki yerini kimin alması beklenmektedir?

Cevap: Evet, gerçekten de Müşerref, Amerika Birleşik Devletleri için tam bir hazine, tam bir bulunmaz Hint kumaşı idi. Zira o, Afganistan'da ve bölgede Amerika'ya pek çok hizmetler sundu. O kadar ki Müşerref'in desteği olmasaydı Amerika Afganistan'ı kesinlikle işgâl edemezdi, desek abartmış olmayız. Bunun yanı sıra "terörizme karşı mücâdele" bahanesiyle işgâle direnen Müslümanlara cephe alması da Amerika'nın, işgâle direnen çok sayıda Müslümanı tutuklamasını kolaylaştırmıştı.

Bunların hepsi doğrudur. Ancak Müşerref, son senelerde, bilhassa yaklaşık bir senedir, Amerika'nın plânlamalarını uygulamaya muktedir olmadı. Zira gerek insanlar nezdinde, gerek ordu nezdinde, gerekse parlamento nezdinde konumunun sarsılmasından dolayı bundan âciz kaldı. Bu da özellikle kabileler bölgesi, Swat Vâdisi ve Lâl Mescid'deki katliamları başta olmak üzere Müslümanlara karşı cürümlerinin çoğalmasından, kendisini Amerika'nın kucağına atmak için arsızca çırpınmasından ve Müslümanların yalnızca fikirlerini ve mefhumlarını değil, şiarlarını dahi hiçe sayarak Amerika'ya her tür hizmeti sunmasından ötürüydü.

Nitekim Amerikalı bazı yetkililerin açıklamaları, gerek iktidar nezdinde, gerek ordu nezdinde, gerekse ümmet nezdinde konumunun sarsılması sonucunda Müşerref'in görevlerini Amerika'nın arzuladığı şekilde layıkıyla yerine getirmekten âciz kaldığını ifşa etmiştir. Afganistan'daki Amerikan kuvvetlerinin komutanı Korgeneral David D. McKiernan'ın 07.08.2008 günü Amerikan CNN Televizyonu'na verdiği demeç, bu açıklamalardan biridir. Şöyle diyordu: *"Pakistan Hükümeti'nin daha fazlasını yapması gerektiğine inanıyor muyum? Evet kesinlikle! Pakistan'daki ISI [Pakistan İstihbârat Teşkilatı] gibi örgütlerden bir kısmında biraz suç ortaklığı olduğuna inanıyor muyum? Evet, olduğuna inanıyorum... Bu sene Afganistan'ın güneyinde ve doğusunda yabancı savaşçıların sayısında belirli bir artış gözlemledik. Pakistan'daki yetkililerden, güvenli sığınaklarına karşı harekete geçmelerini bekliyoruz."*

New York Times Gazetesi ise CIA [Amerikan Merkezî Muhâberat Teşkilatı] Başkan Yardımcısı Stephen Kappes'in, Pakistanlı yetkililerden açıklama talep etmek ve onlara, Pakistan İstihbârat Teşkilatı ile Celâleddin Hakkânî liderliğindeki isyancı şebeke arasında gizli işbirliği olduğuna dair deliller göstermek için İslâmâbâd'a gittiğini bildirdi. Gazete şunu da teyit etti: *"Amerikalılar, 60 kişinin ölümüne yol açan Kâbil'deki Hindistan Büyükelçiliği'ne yönelik saldırıya Pakistan istihbârat birimlerinin bazı unsurlarının karıştıklarını kanıtlayan haberleşmeleri izlediler."*

Amerika kavradı ki Müşerref'in Amerika'ya hizmette gösterdiği onca fedakârlık ve özveri ile harcadığı çabalara rağmen Müşerref'in ordu, hükümet ve halk ile ilişkilerinde konumunun sarsılması, yükümlülüklerini Amerika'nın arzuladığı şekilde yerine getirmesine imkân vermemektedir.

Binaenaleyh Amerika, Müşerref'in artık rolünü tamamladığını ve insanları Müşerref diktatörlüğünden kurtarıcı gibi görünen, sonra Amerika'nın menfaatlerini gerçekleştirecek, nüfûzunu koruyacak, terörizme karşı mücâdele gerekçesiyle Müslümanlara karşı savaşı sürdürecektir... yani yıldızı kayıp da istifa etmeden evvel iktidara sıkı sıkıya yapıştığı sıralarda Amerika'ya gösterdiği hizmette olduğu gibi Müşerref'in çizgisini devam ettirecek bir alternatif çıkarmanın kaçınılmaz hale geldiğini gördü.

Kayda değerdir ki Müşerref'in ayrılması (dünkü istifası) bir günlük iş değildir. Bilakis Müşerref'in yıldızı, dört aşamada yavaş yavaş kaymaya başlamıştır. 18.08.2008 günü istifasını ilan etmesiyle tükeninceye değin yıldızı her aşamada azar azar sönmüştür. Bu aşamalar şunlardır:

Birinci Aşama: Amerika, İngiltere ile anlaşma yapıp bunun gereği olarak Pakistan Halk Partisi Lideri Benâzır Butto'nun İngiltere'deki sürgününden Pakistan'a dönmesine izin verdi. Bu anlaşmada en bariz iki husus vardı:

Birincisi: Pakistan Halk Partisi, Müşerref'in yeniden Devlet Başkanı seçilmesine itiraz etmeyecek,

İkincisi: Benâzır Butto, etkin yetkilerle başbakan olmak koşuluyla Müşerref ile otoriteyi paylaşacak.

Yani Amerika, Laik Benâzır Butto'nun partisinin desteği olmadan Müşerref'in iktidarda kalmaya devam etmesinin mümkün olmadığını idrâk etti. Bu ise Müşerref'in Müslümanlara karşı katliamlarından ve onların nefretini kazanmasından ötürüydü. Böylelikle Amerika, kısıtlı da olsa Müşerref'in yetkilerinden bir kısmını bu anlaşma sayesinde kurtarabileceğini düşündü.

Kayda değerdir ki Halk Partisi, kitleleşmiş bir parti değil, "toplama" bir partidir. Yani fertlerinin benimsediği ve etrafında kitleleştiği sınırlı fikirlere sahip değildir, bilakis ilişkileri, belirli menfaatlara ve şartların gereğine göre şekillenmiş şahıslardan müteşekkil bir topluluktur. O nedenle içerisine sızmak gayet kolaydır ve öyle de olmuştur. Zîra Baba Butto döneminde Pakistan Halk Partisi'nin arkasında Amerika vardı, ancak İngiltere, Benâzır Butto'nun oradaki sürgün yılları boyunca onun ve Pakistan Halk Partisi'ndeki etkin liderlerin dostluğunu kazanmaya güç yetirebilmiş, Baba Butto döneminde Amerika'ya dost olmasından sonra, İngiltere onu kendi tarafına çekecek derecede etki edebilmişti.

Binâenaleyh ilk aşama; Müşerref'in kısıtlı yetkileri pahasına, Benâzır Butto'nun Pakistan'a dönmesini sağlayan bu anlaşmadır.

İkinci Aşama: Amerika'nın Navâz Şerîf'e Pakistan'a dönüş izni verdiği gündür. Zîra Navâz Şerîf, Amerika'nın adamı olduğu halde, Hindistan'ın eski Başbakanı Vajpayi liderliğindeki Baharatiya Cenata Partisi'nin iktidarda olduğu esnada Pakistan Ordusu'nun Hindistan'daki Kargil Tepeleri'ni işgâl etmesine mâni olamadığı zaman Amerika ona çok öfkelenmişti.

Bilindiği gibi Amerika, İngiliz yanlısı bir parti olan Kongre Partisi'nin Hindistan'da uzun yıllar boyu süren iktidarından sonra Cenata Partisi'nin dostluğunu kazanıncaya kadar çok yoğun bir çaba sarf etmişti.

Amerika, Vajpayi iktidarının ömrünü uzatmak için ekonomik, siyâsî ve askerî olarak onu desteklemiş, ardından Kargil Tepeleri'nin işgâl edilmesi, Cenata Partisi'nin popülaritesine saplanmış bir hançer mesâbesinde olmuştur.

Onun için Amerika, Navâz Şerîf'e karşı düzenlenen ve kovulmasına yol açan Müşerref darbesinin arkasında yer almış, ona uzun müddet öfkeli kalmış ve geri dönüşüne izin vermemiştir.

Fakat "özellikle Butto suikastinden sonra" Pakistan Halk Partisi'nin halk desteğinin tavan yapması ve dolayısıyla bu artışın, Halk Partisi'nin seçmenlerin oylarını silip süpürmesi, ardından anlaşma bentlerine bağlılıktan vazgeçmesi ve tek başına iktidarı üstlenmesi ve böylelikle İngiliz nüfûzunun geri dönmesi ihtimâli belirince, Amerika korkuya kapıldı.

Bundan dolayı, hem Müşerref'e dönük halk öfkesini paylaşması, hem de Halk Partisi ile otoriteyi paylaşması için Navâz'ın Pakistan'a dönüşüne izin verdi ki tüm oylar Halk Partisi'ne gitmesin, bilakis oyların büyük bir çoğunluğu, Butto'nun partisi ile Navâz'ın partisi arasında dağılılsın.

İşte bu, ikinci aşamadır. Nitekim Navâz Şerîf'in dönüşünden, Müşerref sonrası döneme hazırlık işlerinin başladığı açıldı.

Üçüncü Aşama: Amerika'nın Müşerref'e, Devlet Başkanı seçilmesini kolaylaştırmak için, karşılaştığı her halk krizinde veya meclis krizinde kuvvet açısından istismar ettiği Genelkurmay Başkanlığı'nı bırakma sinyali vermesidir.

Dördüncü Son Aşama: Hâlihazırdaki Pakistan Başbakanı Rızâ Gilânî'nin Amerika ziyâretidir. Kendisi orada Bush ile uzun bir görüşme yapmış, sonra Pakistan'a dönüp Müşerref'in azline ilişkin icraatlara girişmiştir.

Bu ziyâreti takip edenler, Rızâ Gilânî'nin Amerika'ya boyun büktüğünü ve Amerika'nın, öne süreceği Devlet Başkanlığı adayı için Halk Partisi'nin desteğini garantilediğini görmüştür. Navâz Şerîf'in partisi ise zaten çantada kekliktir.

Bu ziyâretin sonucu olarak Amerika, koalisyon hükûmetine Müşerref'in azil işlemleri için yeşil ışık yakmıştır. Bu da Rızâ Gilânî'nin ve dolayısıyla Halk Partisi'nin Amerika'nın göstereceği devlet başkanı adayı için destek muvâfakatini garantiledikten, yani Halk Partisi'nin Amerika'nın istediği kişinin devlet başkanlığına ulaşmasına engel olmayacağı garantisinden sonra olmuştur.

Rızâ Gilânî, bir İngiliz ajanı olarak, İngilizlerin Amerika ile cepheleşmeme politikalarında yaptıkları gibi, Amerika'nın istediği kişiyi devlet başkanlığına ulaştırmasına engel olmayacağına dair Bush'a muvâfakat vermiş olabilir. Lâkin râcih olan; Amerika'nın, yeni otoritede oldukça önemli bir makam önerisiyle onu ayartmış olması ve onun da Amerika'ya yakınlaşmış olmasıdır.

Fakat beklenen o ki İngiltere, mezkur anlaşmadan beri Pakistan yönetimine ortak olma bakımından kendisine açılan bu fırsatın heder edilmesine suskun kalmayacaktır. O nedenle, önceki anlaşmaya benzer şekilde yönetimde faal bir ortaklığı garantilemedikçe Halk Partisi'nin kendisine dost liderleri yoluyla, önümüzdeki devlet başkanlığı seçimlerini engellemek için çalışacaktır.

İngiltere'nin Pakistan'da eksiksiz bir nüfûzda gözü yoktur, ancak eline geçen fırsatı da geri tepmeyecektir. O nedenle Amerika'nın şimdi arzuladığı devlet başkanlığı seçimlerini engellenmesi, yeni bir anlaşma görüşmeleri başlatılmadıkça muhtemeldir, hem de kuvvetle.

Beklenen müstakbel devlet başkanının kim olacağına gelince; bilinmelidir ki öne sürülecek isim kim olursa olsun, devlet başkanlığı adaylığında ve seçilmesinde en etkin rol Amerika'ya ait olacaktır. Buna göre üç ihtimal mevcuttur:

Birinci İhtimal: Rızâ Gilânî olabilir. Bu da Amerika'nın, onun gerçekten kendisine dost olduğundan emin olması halinde mümkündür, yoksa görünüşte Amerikan politikasına uyumlu gibi görünmeyi, sonra arkadan hançerlemeyi temel alan yeni İngiliz yöntemi gereğince sırf şekli bir dostluğu kabul etmeyecektir. Şayet Amerika Rızâ Gilânî'nin kendisine gerçek anlamda dost haline geldiğinden mutmain olursa, ne âlâ. Ancak bu durum, Halk Partisi'nin İngiliz uşağı liderleri yoluyla suhuletle sükut etmeyecek ve Rızâ Gilânî'ye sorunlar çıkarabilecek olan İngiltere'nin sakinleşmesini gerektirir.

İkinci İhtimal: Navâz Şerîf'in partisinden, evlâ babından liderlerinden biri olabilir, ama Amerika'nın adamlarında olduğu halde, gerek halk arasında fazla sevilmemesinden, gerekse Kargil krizinin etkilerinin henüz Amerika'nın aklından çıkmamış olmasından dolayı bizâtihi Navâz Şerîf olmaz. Navâz Şerîf'in adaylığı, ancak onun partisinden güçlü bir aday çıkmaması halinde söz konusu olabilir. O zaman belki ona yönelebilir.

Üçüncü İhtimal: söz konusu bu iki ihtimalin zorlaşması halinde Amerika, yeniden orduya yönelebilir. Hele ki Genelkurmay Başkanı Eşraf el-Kiyânî, Müşerref'in aday göstermesi ve Amerika'nın muvâfakatı ile ordu komutanlığına atanmış iken. Yine de Amerika, eksantrik Amerikan demokratikleşmesine uygun olarak askerî siyâsete karışması gibi bir araçtan mahrum olmayacaktır!

Son olarak diyoruz ki keşke bu uşak yöneticiler, Sömürgeci devletlerin kendilerinden önceki uşakların başına neler getirdiğini, rollerini ve görevlerini tamamlamalarından sonra onları çekirdek çitler gibi nasıl çitleyip attığını, böylelikle atılmış bu uşakların, Kâfirlere uşaklıkları ve Ümmet'e hıyânetlerinden ötürü dinlerini kaybetmelerinden sonra dünyalarını da kaybettiklerini bir akletseler, bir ibret alsalardı!

Diyoruz ki şâyet akletselerdi, Sömürgecilere yanaşacaklarına, halklarına yakınlaşıp hiç olmazsa dünyalarını korurlardı, lâkin hiç aklederler mi?!

H. 18 Şa'bân 1429
M. 19 Ağustos 2008